SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

158. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 19, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 19-го СЕРПНЯ 1993. Ч. 158. РІК C.

У БОСНІЇ ЗГИНУВ ЗАСТУПНИК КОМАНДИРА

Київ (УНІАР). — Постійний представник України в ООН Віктор Батюк надіслав генеральному секретареві ООН і голові Ради безпеки листа у зв'язку з загибеллю заступника командира українського батальйону миротворчих сил ООН підполковника Віктора Сливного. Постійне представництво України вимагає розслідування цього злочину і покарання винних.

Президент України Леонід Кравчук і міністер оборони Костянтин Морозов надіслали телеграми родині загиблого, у яких висловили співчуття. Своє співчуття родині В. Сливного висловили і керівники дипломатичних представництв країн-членів Ради безпеки ООН, акредитовані в Україні.

У п'ятницю, 13-го серпня, на зустрічі з керівниками дипломатичних представництв країн — членів Ради Безпеки ООН, акредитованими в Україні, перший заступник міністра закордонних справ України Микола Макаревич заявив, що Україна стурбована небезпечним розвитком подій довкола Боснії і Герцеґовини. Як вважає М. Макаревич, останні втрати України в колишній Югославії є наслідком спроби вирішити конфлікт військовими засобами.

На пресовій конференції в Міністерстві Закордонних Справ України 17-го серпня керівник пресового центру МЗС Юрій Сергєєв наголосив, що ситуація в Югославії далі є загрозливою. Конфлікт, в основі якого лежать міжрелігійні та національні суперечності, врегулювати дуже важко. В Югославії є багато людей українського походження і там з миротворчою місією перебуває український загін. Україна наполягає на тому, що вихід із ситуації треба шукати виключно мирними засобами.

Ю. Сергєєв повідомив, що український миротворчий загін вже втратив п'ять осіб, а 27 поранено. Але порівнювати війну в Югославії з війною в Афганістані недоречно, оскільки український загін став під блакитні знамена Об'єднаних Націй на захист миру в Европі, а це — благородна місія.

ПРОФСПІЛКИ НЕ БУДУТЬ СТРАЙКУВАТИ

Київ (УНІАР). — Тут у п'ятницю, 13-го серпня, пресовий центр Федерації Професпілок України повідомив, що ФПУ вважає несвоєчасним проведення акцій протесту та посилення тиску на владу.

Керівництво ФПУ на переговорах з Урядом досягло згоди з більшости висунутих профспілками вимог. Враховуючий цей факт, а також розпал жнив, первинні організації ФПУ погодилися тимчасово відмовитися від запланованих акцій протесту. Одночасно профспілкові об'єднання висловилися за продовження переговорів з Урядом щодо вирішення решти вимог профспілок.

До страйкових комітетів Донбасу звернулася Горлівська Координаційна Рада, що поєднує 41 підприємство міста. У зверненні сказано, що Уряд України „не збирається змінювати антинародний профіль економічної політики", тому рада закликає колективи Донбасу створювати страйкові фонди, щоб кожної хвилини можна було розпочати страйк і мати чим забезпечити родини страйкуючих. Член Координаційної Ради Юрій Ковальов зауважив, що страйк може відновитися у вересні цього року.

На посла до польського парляменту кандидує М. Чех

Джерзі Сиіі, Н.Дж. — Український тижневик „Наше Слово", який виходить у Варшаві, в числі з 15-го серпня помістив невеличку статейку про вибори до польського парляменту, що відбудеться 19-го вересня. У статті автор говорить про те, якою важливою подією є вибори у кожній країні, а зокрема, як важливо українцям у Польщі мати свого представника у парляменті.

Автор закликає українців Кошалінщини голосувати за кандидатом-українцем на посла зі списку Демократичної унії Мирославом Чехом. Цей молодий, увічливий та розумний чоловік два роки тому працював у редакції „Свободи" під час літа.

ОПРИЛЮДНЕНО ВИСНОВКИ СОЦІОЛОГІЧНОГО ОПИТУВАННЯ

Москва (М. Муратов). — Тут 17-го серпня „Незавісімая Ґазета" надрукувала інформацію українського кореспондента Володимира Скачка, у якій автор подає цифри липневого соціологічного опитування населення, проведеного Інститутом соціології Академії Наук України спільно з представництвом Лондонського відділу служби Ґеллупа в Україні.

Опитано 1,197 осіб, з яких три відсотки висловили довір'я Верховній Раді, а про цілковите недовір'я заявили 58 відсотків опитаних. Місцевим радам довіряють шість відсотків, а не довіряють 60 відсотків. Досить високою популярністю користуються збройні сили України, їм довіряють 31 відсоток опитаних. Правоохоронні органи не дістали навіть 10 відсотків довір'я.

Президентові України Леонідові Кравчукові в липні висловили довір'я 47 відсотків опитаних, а голові Верховної Ради Іванові Плющеві 33 відсотки. Найбільшою популярністю користується прем'єр-міністер Леонід Кучма, якому висловили довір'я 62 відсотки опитаних. Президентові Кравчукові найбільше не довір'яють в Києві — 51 відсоток і в Криму — 42 відсотки. За приспішені вибори Президента висловилися 40 відсотків, проти — 24 і не визначилися 36 відсотків опитаних. За приспішені вибори парляменту виступають 51 відсоток, проти — 15 відсотків, не визначилися 33 відсотки опитаних. Референдуму про довір'я Президентові хочуть 40 відсотків опитаних, а проти виступили 33 відсотки, ще 16 відсотків опитаних не визначилися. З приводу довір'я парляментові референдуму хочуть 45 відсотків, проти — 15 і не визначилися 16 відсотків опитаних. Хоча Л. Кучма користується найбільшою популярністю, але за проведення референдуму про довір'я очолюваному ним Урядові висловилися 55 відсотків опитаних громадян.

Результати цього опиту, на думку В. Скачка, показали властям, що у референдумі вони можуть цілковито програти в атмосфері підтвердженого загального недовір'я. А той факт, що в референдумі готові взяти участь 62 відсотки опитаних, свідчить про велику політичну активність громадян. Також 69 відсотків опитаних вважають, що керівництво веде державу в небажаному напрямку. Лише 10 відсотків опитаних вважають, що загалом Україна розвивається нормально.

Серед опитаних 55 відсотків вважають, що в брежневські часи жилося ліпше, 14 відсотків не визначилися, а 8 відсотків заявили, що ліпше стало тепер. Цілковито задоволені своїм матеріяльним становищем лише 2 відсотки опитаних, не задоволені — 75 відсотків, 23 відсотки опитаних не відповіли на це питання.

Представник НРУ Лавринович вважає, що на популярність властей дуже впливає рівень цін в крамницях.

Міністер оборони Німеччини відвідав Україну

Київ (УНІАР). — Сюди 16-го серпня на запрошення міністра оборони України прибув федеральний міністер оборони Німеччини Фольке Рюе. Його супроводжують представники бундестаґу, члени німецьких політичних партій та близько 30 німецьких журналістів. На летовищі в Борисполі німецьку делеґацію зустріли міністер оборони України Костянтин Морозов, амбасадор Німеччини в Україні граф Геннеке фон Бассевіц та інші офіційні особи.

У міністерстві оборони України відбулася офіційна зустріч делеґацій федерального міністра оборони Німеччини та міністерства оборони України. Під час зустрічі К. Морозов заявив, що взаємини між Україною і Німеччиною, започатковані керівниками двох держав, нині мають змогу поглибитися. Міністер оборони Німеччини уточнив, що особливо плідним може бути співпраця двох держав у рамках Північно-Атлантичного Союзу (НАТО).

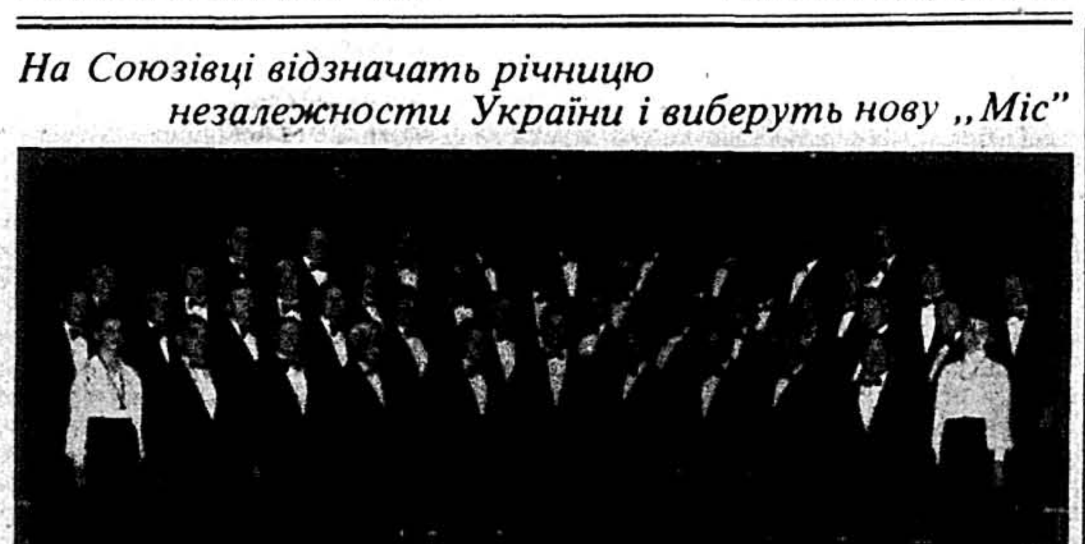
Філядельфія готується до подвійних святкувань

Філядельфія (М. Б-ий). — У вівторок, 24-го серпня, о год. 7-ій вечора у приміщенні УОКЦентру та в неділю, 29-го серпня, о год. 1:30 по полудні на посілості УСО „Тризуб" в Горшам., Па., відбудеться урочисте відзначення другої річниці відновлення незалежности української держави.

Програма святкувань: в УОКЦентрі 24-го серпня включатиме коктейл, слово амбасадора Романа Попадюка, виступ тенора О. Марцинківського та тріо М. Скорика. Свою участь зголосили конґресмени Р. Борскі та Ч. Даберші; сенатор — С. Ґрінліф; репрезентанти — М. Лавб, Д. Еванс та М. Коген, міські радні Й. Віґноля, Т. Лонґстріт та Дж. Красцкі, „комишенерс" Й. Факс, Й. Гафель, а також стейтовий репрезентант Й. Лейлс. Вступи на залю по 5 дол.

В програмі святкувань в Горшамі 29-го серпня будуть виступи хору „Прометей", танцювального ансамблю „Волошки", ансамбль „Гроно", а також дефіляда, штучні вогні, парашутисти. Добірний буфет, танці та інші розваги. Вступ 5 дол.

На Союзівці відзначать річницю незалежности України і виберуть нову „Міс"

Чоловічий хор „Прометей"

Союзівка (Г. Колесса). — У суботу, 21-го серпня мистецькі програми оселі будуть присвячені відзначенню другої річниці незалежности України. З цією ціллю для участи у вечірньому концерті запрошено чоловічий хор „Прометей" з Філядельфії під диригентурою та мистецьким керівництвом Адріяна Бриттана, який також виконає кілька творів на скрипці.

На цей вечір припадає теж вибір Міс Союзівки '94, традиційна щорічна імпреза оселі. У суботу-неділю, 21-22-го серпня проходитимуть виставки мистецьких творів К. Біщук, Р. Сенюка та З. Гулей.

(Закінчення на стор. 3)

Білорусь не є добрим прикладом для України

Джерзі Сиіі, Н. Дж. — У щоденнику „Ню Йорк Таймс" з понеділка, 16-го серпня, у рубриці „Листи до редакції" поміщено листа Ксені Пономаренко, асистентки керівника бюра Українського Народного Союзу у Вашінґтоні. Лист К. Пономаренко — це відповідь на редакційну статтю цього щоденника, яка появилася 4-го серпня під назвою „Білорусь — зразок для України".

У своєму листі-відповіді авторка на самому початку стверджує, що нимагання Уряду ЗСА обеззброїти Україну мали протилежні від бажаних наслідки. Україна, ставши незалежною державою, відразу заявила, що стане без'ядерною державою, але, як правильно підкреслює К. Пономаренко, заява є зовсім чимсь іншим, як схваленням договору Старт-1 між ЗСА та тільки одною із колишніх республік СССР — Росією. Одначе Уряд ЗСА зовсім викинув турботи України про її безпеку, „обіцюючи" натомість 175 міл. дол. в заміну за роззброєння. Дальше авторка стверджує, що ЗСА зосередилися виключно на потребах Росії та дальше вірять в те, що Росія є найважливішою.

Авторка завважує, що поки давати Україні Білорусь як приклад до наслідування добре було б редакторам „Ню Йорк Таймсу" познайомитися з фактами минулого і сьогодення: жахіттями сталінських часів і недавніми погрозами керівників Росії, що їх військa можуть інтервеньювати у будь-якій країні, щоб „захистити" росіян та рішення російського парляменту, що Севастопoль є „російським містом".

На закінчення свого листа К. Пономаренко твердить, що російський парлямент напевно радий, що „Ню Йорк Таймс" так запопадливо обстоює зазіхання Росії.

Зразу під листом К. Пономаренко поміщено також листа в цій самій справі Арта Артмана, асистента-дослідника Фрідом Гавз, який твердить, що ставити Білорусь за зразок є не надто розумно. Він стверджує, що це єдина країна із колишніх республік СССР, яка досі є найменш демократична, бо при владі є дальше всі колишні комуністичні бюрократи на кожному рівні державної влади.

Від проголошення незалежности у 1991 році Білорусь не зробила майже жодного кроку в напрямку демократизації і зовсім нічого коли йдеться про економічні зміни. Минулого року парлямент Білорусі зовсім зіґнорував вимогу із 400,000 підписами про референдум у справі виборів. Більшість засобів масової інформації є державними, а 1-го січня кілька існуючих незалежних радіо та телевізійних станцій було закрито. Коли йдеться про економіку то дальше застосовується колишню совєтську систему, 90 відсотків майна є власністю держави. Іншими словами, на думку автора Білорусь ще має дуже довгий шлях поки її можна ставити, як зразок іншим державам до наслідування.

У СВІТІ

ТОКІЙСЬКИЙ ЦЕНТР в питаннях вивчення свідчень щодо відповідальности Японії за війну на Тихому океані виявив в архівах японського оборонного департаменту документи про діяльність під час війни японської фабрики смертоносної бактеріологічної зброї. Цим займався так званий „підрозділ 731". Вже в кінці програної війни японські стратеги плянували божевільну операцію з метою достави до берегів ЗСА сотень тисяч заражених чумою щурів і мишей. Є також документальні докази, що 10-тисячна японська армія помилково потрапила в район, самими японцями заражений чумою і холерою, у висліді загинуло 1,700 японських вояків.

ЄГИПЕТ ЗВЕРНУВСЯ до З'єднаних Стейтів з просьбою видати шейха Омара Абдель Рахмана, який, згідно з даними американських слідчих, перебував у зв'язках з ісламськими терористами на території ЗСА. Єгипетський міністер інформації Сафуат аш-Шеріф, коментуючи рішення свого уряду, сказав, що мусулманські екстремісти намагаються перетворити Єгипет на арену ідеологічної війни між суннітами і шіїтами, однак „Єгипет ніколи не стане Альжиром чи Іраном, в ньому ніколи не з'явиться Хомейні, бо народ рішуче відкидає таку можливість. Єгипет є і залишиться демократичною державою, де поважають конституцію і права людини".

ПОНАД 100 ОСІБ дістали поранення в столиці Банґлядеш під час сутички поліції з демонстрацією, організованою партією Народна ліґа. Вона мала намір провести масове віче з нагоди 18-их роковин убивства групою армійських офіцерів президента країни Муджібура Рахмана. Вбивцям вдалося тоді втекти за кордон, однак через деякий час усі вони повернулися і, маючи за собою високопоставлених захисників, досі уникають судової відповідальности. Народна ліґа безуспішно вимагає суду над злочинцями.

В РАМКАХ ДОГОВОРУ про звичайні збройні сили в Европі Німеччина повинна знищити 11,000 одиниць озброєнь колишньої східньо-німецької комуністичної держави. Дотепер на переплавлення вже пішло 686 танків, 1.431 броневик, 548 гармат і 132 літаки. Німецький договір показує, що не тільки озброєння, але й роззброєння коштує великих грошей. Наприклад, щоб цілком утилізувати один бойовий літак, треба витратити 47,000 марок. Щоправда, танкову сталь німці використовують в автомобілевій промисловості, а з алюмінію виготовляють чимало речей домашнього вжитку.

В ПОНЕДІЛОК, 16-го серпня, спеціяльний підрозділ поліції німецького міста Дюссельдорфу знешкодив терориста-єгиптянина Галеда Абдель Гаріба, який захопив Боінґ-737 на маршруті Туніс—Амстердам. Терорист, погрожуючи зірвати бомбу, змушував залогу летіти до Ню Йорку, де нібито мав намір вимагати від американської влади негайного звільнення з-під арешту шейха Омара Абдель Рахмана. Літак приземлився в Дюссельдорфі для поповнення бензиною. У заарештованого Г. А. Гаріби не знайшли ніякої бомби.

І. ДЕМ'ЯНЮКА НЕ БУДУТЬ СУДИТИ ВДРУГЕ

Джерзі Сиіі, Н.Дж. — Як повідомили засоби масової інформації, справу Івана Дем'янюка Верховний суд Ізраїля відклав на два дні до п'ятниці 20-го серпня, хоча заявив, що нема підстав його наново судити. Для вияснення сказано, що зроблено це з уваги на додаткові звинувачення, які судді будуть розглядати щоб вкінці вирішити чи вони є достатніми для започаткування нової справи проти І. Дем'янюка. Вже раніше було сказано, що додаткові звинувачення проти нього не є достатніми для нової розправи.

Коментатори кількакратно повторювали, що коли І. Дем'янюк вкінці буде звільнений з ізраїльської тюрми то сподіються, що він повернеться до ЗСА щоб тут апелювати справу його видачі Ізраїлеві.

У Женеві тривають переговори у справі Боснії

Женева. — У вівторок, 17-го серпня, переговори у справі Боснії, що відбуваються в Женеві, знову зайшли в глуху вулицю із-за принципіяльної незгоди сербської і мусулманської сторін про те, кому повинні належати кілька районів на сході республіки.

Мова йде про три мусулманські анкляви в районі міст Сребреніци, Жепи і Ґоражде, які проголошені ООН „зонами безпеки" і досі обложені сербськими силами. Боснійський президент Алія Ізетбеґовіч добивається того, щоб анкляви на сході входили в склад нової держави мусулман і були з'єднані з нею транспортними коридорами. Сербський лідер Радован Караджіч вважає, що вимоги мусулманів не можуть бути виконані.

Після двох днів переговорів більш чітко визначилися пропозиції сербської сторони. Серби готові віддати мусулманам коридори, які з'єднують їх території у центральній частині республіки з Адріятичним узбережжям на півдні і з рікою Савою на півночі.

Сараєвське радіо повідомило, що, всупереч запевненням сербів, їх військо залишається в трьох точках стратегічної висоти Іґман і це ще раз підтверджує, що довіряти їм не можна. Нагадаємо, що переговори у Женеві були відновлені лише після того, як серби зобов'язалися відійти із зайнятих позицій на висотах Іґман і Белашніца.

Сторони покищо лише погодилися з тим, щоб контроль над столицею був цілком переданий силам ООН, а також, щоб ця організація створила перехідну міську адміністрацію аж до остаточного урегулювання конфлікту.

Поки діялог між Ізетбеґовічем і Караджічем продовжується, боснійський президент відмовляється відновлювати переговори з хорватським лідером Мате Бобаном. Ізетбеґовіч заявив, що зустрінеться з ним, лише коли хорватські сили припинять етнічні чистки мусулманських територій в районі міста Мостара, де ситуація залишається напруженою і щодня тривають сутички між мусулманськими і хорватськими силами.

В АМЕРИЦІ

ПОСТАЧАЛЬНИКИ розкішних дорогих речей з радістю привітали скасування окремого дворічного податку, що його мусіли платити ті, які купували такі речі як яхти, літаки, дорогоціності чи хутра. На думку цих продавців анулювання оподаткування допоможе у продажу цих люксусових речей, а крім того осолодить бодай трішки гіркий смак нових податків, саме тим, які мають змогу такі речі купувати.

ОДНА З НАЙБІЛЬШИХ американських телефонічних фірм далекого віддалення Ей-Ті-Ті подала до відома, що за 12.6 біл. дол. придбає найбільшу в ЗСА целюлярну телефонічну фірму МекКо Целлюляр. Якщо ця злука буде схвалена федеральними властями, то це може значно змінити телекомунікаційну систему в ЗСА. Тепер телефонічні сполучення далекого віддалення проходять через льокальні телефонічні компанії, а з придбанням вищезгаданої целюлярної фірми Ей-Ті-Ті зможе давати пряме сполучення целюлярним телефонам без використання льокальних телефонічних компаній.

ОКРЕМО ВИРОЩУВАНІ американськими садівниками яблука, які були призначені для проламу 22-річної японської торговельної заборони, в короткому часі будуть готовими до збору. Одначе згідно з твердженнями садівників тепер ці яблука стали овочем незгоди, бо навіть до цих спеціяльно виплеканих овочів японці поставили додаткові вимоги, які на думку тих, що їх вирощують є тільки ще одною перепоною, щоб таки не допустити американських яблук на японський ринок. А спостерігачі довготривалих зусиль американських підприємців здобути доступ до японського ринку підкреслюють, що саме яблука стали причиною ще одного торговельного непорозуміння між ЗСА та Японією.

ОЛІМПІЙСЬКИЙ КОМІТЕТ ЗСА повідомляє, що 30 спортсменів-змагунів з Боснії та Герцеґовини прийдуть до ЗСА, щоб підготовлятися до участи в наступних олімпійських ігрищах. Ця нова програма під назвою „Проєкт рятування спортсменів Боснії" є відгуком на світовий заклик про допомогу зберегти спорт світової якости у країнах колишньої Югославії. Першими до ЗСА прибудуть — 16 тенісистів, 13 плавакiв і один змагун швидкої їзди на ковзанах. Керівник Олімпійського комітету ЗСА Гарві Шіллер сказав: „Це є наш спосіб допомоги спортсменам цієї воєнної зони дальше вправляти та в цей спосіб втримати при житті ідею спорту в їхній країні".

У ПОНЕДІЛОК, 16-ГО СЕРПНЯ, відома американська крамниця Сірс, Робак енд Ко. повідомила, що закриває всі свої 67 каталогові крамниці з кінцем цього місяця. Каталогові крамниці цієї фірми були свого роду американською інституцією впродовж цілих десятиліть, якими в першу чергу послуговувалися ті, що жили далеко від великих індустріяльних міст, що з кінцем XIX століття включало велику частину ЗСА, зокрема центрально-західні стейти.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N J 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster Send address changes to

Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City N J

Передплата на рік $40.00 на півроку — $22.00 на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і money orders виставляти на "Svoboda"

P O Box 346 Jersey City N J 07303

ФБІ проти злочинства в Росії

Британське пресове аґенство Ройтера принесла з Москви обширну вістку про те, що американська тайна поліція ФБІ (Федеральне Бюро Інвестиґацій) співпрацює з російською поліцією у поборюванні там розпаношеного злочинства. Речник місії ФБІ у Москві перевів пресову конференцію, на якій виявив уже добре знання тамтешніх відносин, в яких масове злочинство стало загрозливою проблемою. За сім перших місяців цього року у Москві були 704 вбивства — чотирикратно більше як минулого року. Речник ФБІ одверто ствердив, що йдеться про мафії, про зорганізоване злочинство, яке не цурається ніяких злочинів почавши від грабежі, злодійства і обманів та кінчаючи на вбивствах.

ФБІ має поважний досвід у боротьбі проти зорганізованого злочинства, почавши ще від часів прогібіції в Америці, на тлі якої у Чикаґо створилася могутня підпільна злочинна банда „Недоторкальних": було тоді загальновідомо, що головою цієї банди є Аль Капоне, але не можна було засудити його, бо кожного свідка та мафія або перекуплювала і на судовій розправі він „нічого не знав", або його вбивали. Засудили його щойно за незаплачені податки і він помер у в'язниці. ФБІ вславилося у світі нарівні з англійським „Скотленд Ярдом", французьким „Сюріте" і німецьким „Зіхергайтсполіцай". ФБІ має у своїх архівах найбільший скарб поліційних доказів: сотні тисяч чи мільйони відтисків пальців.

У XX сторіччі навіть уніформована поліція складається з абсольвентів поліційних академій. Боротьба проти зорганізованого злочинства — це страшенне небезпечна і складна місія, яка вимагає високих фахівців. Відомо, що тайна поліція намагається інфільтрувати підпільну мафію своїми аґентами. Нам важко уявити собі, як можна інфільтрувати російську чи українську мафію аґентами американської поліційної служби. Місія ФБІ у Росії, мабуть, зводиться до навчання місцевої тайної поліції, якими методами можна ліквідувати мафії.

Чуємо, що й Україна користується вказівками від американської славетної ФБІ. Ми тут уперше почули про „мафії" в Україні від Леоніда Кучми, який відразу у своєму прилюдному виступі заповів боротьбу проти „мафій". Але ця боротьба якось не дуже виправдалася, бо злочинство в Україні не змаліло, а зросло. Продовжується крадіж державного майна і продовжуються крадежі та розбої супроти туристів і краще зодягнених власних громадян. Це ніби аполітична проблема. А втім, кожна аполітична проблема стає політичною з моментом, коли вона шкодить правопорядкові в країні та доброму імені держави. Дехто виправдує явище масових крадежей, злочинів і хабарництва „коротким часом" державної незалежности України. Очевидно — не можна було два роки тому через ніч створити національно свідомий, льояльний до державної влади і здисциплінований поліційний апарат. Але ж це ненормальне явище, що кожний закордонний турист, кожний українець, громадянин ЗСА чи Канади, який їде в Україну, журиться, як і де він має сховати гроші і як має берегтися в Україні, у готелі, підземному „метро" чи на вулиці. Це вже не „приватна справа" туристів, а сутополітична справа, бо була би катастрофа для держави, коли б Україна дістала у світі марку подібну, як її має африканська Сомалія.

Ніхто не сумнівається, що теперішній стан публічної безпеки у великих містах України (кажуть, що, на диво — у Львові куди гірша ситуація,як у Києві) минеться на краще. Цього стану не можна толерувати і не можна його легковажити. Тому було би дуже добре, якби до боротьби проти цієї пошести „мафій" придбати допомогу від ФБІ.

Не потішаймо себе, що в Ню Йорку є теж розбої і крадежі, що лячно їхати нюйоркською підземкою. Порівняння страшенне шкутильгає. Україна щойно будує свою державу і щойно формує своє добре ім'я.

Микола Рябчук,
Київ

ЧИ ЗАГРОЖУЄ НАМ ЗНОВУ ПРИВИД КОМУНІЗМУ?

III

Своєрідною відповіддю на ці арґументи стала стаття В. Кулеби у київській „Независимости" (10-го лютого 1993): „Ще не встигши зробити жодних реальних кроків, ААФУ звинувачується певними засобами масової інформації, політичними структурами, інтеліґенцією у дестабілізації ситуації в Україні. Хотілося б запитати б цих шукачів справедливості: чи здають вони собі з того справу, що, прийшовши зно ву до влади, комуністи і їхні молочні брати-соціялісти не пощадять нікого. Тим більше, що й сімдесятилітній досвід не пропав без сліду — і КҐБ, і ҐУЛаґи, і репресії, і концтабори, і політичні процеси. Невже 'справа Хмари' так швидко забулася? В історії людства, здасться, немає трагічнішої сторінки, ніж правління комуністів. Цьому ладові, цьому режимові зло притаманне від самого початку".

Полеміку, таким чином, переведено у площину антикомуністичної пропаганди, тим часом як серйозні аналітичні питання І. Іванова залишено без відповіді, зокрема — щодо „здатности фронту бути реальною політичною силою" та щодо його спроможности „забезпечити таку потрібну урядові політичну стабільність". Не спростовано жодним чином і застереження В. Скачка щодо АФУ, де, на його думку, „все закінчиться черговим шиком", бо, як вважає журналіст, нинішнє об'єднання мало б сенс як передвиборна коаліція на багатопартійних виборах, а так воно створене на принципі викристалізування спільного ворога, а отже, можливий подальший розкол матиме тільки неґативний резонанс у свідомості людей: і ворога не здолали, і самі розбіглися".

Схоже, українські демократи й досі не навчилися прораховувати свої кроки хоч би на кілька ходів уперед, моделюючи різні варіянти і повсякчас опираючись на дані соціологічних досліджень. „Головне прокукурікати, а там хай хоч і не світає", Такими засадами, здасться, керуються демблоківці у багатьох своїх „ініціятивах".

У кожному разі, ще до створення АФУ слід було б, очевидно, задатись питаннями: як, із ким і спираючись на кого має намір боротися фронт? 30 партій і організацій, які об'єдналися в АФУ, — це радше паперова, аніж реальна рать. Куди переконливіше від аафівських декларацій виглядають дані соціологічних досліджень, згідно з якими національ-демократичні партії й рухи могли б отримати сьогодні на виборах лише 7 відс. голосів (партія „зелених" — 5 відс. решта партій — ще менше), тим часом, як четвертина виборців взагалі не збирається голосувати, а 42 відс. голосуватимуть за т. зв. „незалежних" кандидатів. (Ці дані, наведені соціологом М. Міщенком у „Вістях з України", 1993, ч.6, стосуються лише молоді, проте й серед старших усі ці показники навряд чи будуть для демократів більш утішними).

Час, гадаю, демократичним силам усвідомити свою слабкість і чесно її визнати. Не для того, щоб капітулювати перед могутньою пост комуністичною номенклярою і не для того, щоб склавши руки очікувати, коли ж то та номенклятура сама еволюціонує до ліберальної демократії, а для того лише, щоб не приписувати собі більшої політичної сили, ніж українські демократи мають насправді, не брати на себе „підвищених демократичних зобов'язань" і не вдавати з себе „Саюдіса", ані „Солідарности" у їхні кращі і навіть гірші часи.

Четвертина місць, що їх має демократичний бльок у Верховній Раді, — це якнайточніше цифрове вираження і його сили та впливості у суспільстві, і дозрілості самого суспільства, його готовності сприймати демократичні ідеї й робити свідомий політичний вибір. З усвідомленням цих фондів, гадаю, й мала б випливати тактика і стратегія демократів: менше ґльобальних" проєктів, які закінчуються добре знаним нам „шиком", зменшуючи й без того невисокий авторитет демократів у суспільстві, і — більше конкретних, хай і невеликих, але посильних справ, які здатні, цей авторитет поступово підносити. І, звичайно ж, — особлива увага до засобів масової інформації, зокрема газет, які здебільшого просто вражають своїм інтелектуальним та інформаційним убозтвом, а заразом і вузьколобою „партійною" заанґажованістю.

Визнання тимчасової обмежености своїх сил аж ніяк не тотожне визнанню безсилля. Не цураючись повсякденної праці „в народі" і розширюючи таким чином свою базу, демократи вже нині бльокуючись із різними реформістськими групами посткомуністичної „партії влади" можуть бути поважною політичною силою. Треба, однак, чітко усвідомити, що вони не можуть покищо бути самостійною силою — навіть усі гуртом, об'єднавшися в АФУ чи ще в якусь, хоч би й найширшу коаліцію, вони не переважають „партії влади", а отже й „фронтальна" конфронтація з нею є лише позою, ефектним гаслом, таким собі „кукуріканням", яке жодною мірою не наближає сподіваного світанку.

Закінчення буде.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Павло Лопата

А. Коверкові — у століття

Кожна творча особовість є носієм характеристичних рис даного часу. Період, в якому прийшлось працювати А. Коверкові, не був для нього надто сприятливим. Саме на початку Першої світової війни, він у 1914 році закінчив художньо-промислову школу в Коломиї. Туди він пішов ще молоденьким юнаком із рідного села Острів, що на Львівщині, де народився 28-го серпня 1893 року. І хоч з фахом у руках, під час війни, не було йому як виявитись. Весною 1915 року покликано два річники до чинної військової служби австрійської армії (1892—1893 рр.). Туди попав 22-річним і Коверко, якому прийшлося воювати за „цісаря". Під командою Австрії в одному із слов'янських полків пішов Коверко на російський фронт. Кінцем війни він попав у російський полон, з якого його звільнили аж на початку 1921 року. Діставшись до Львова, в якому відживав невмирущий дух українського життя, відвідував разом в дружбі із Кирилом Мазуром школу Олекси Новаківського. Та малювати Коверкові в житті не пощастило.

Радше взявся за більш йому відповідний мистецький рід — скульптуру. Чого не навчився в Коломиї, вивчав різьбу, практикуючи її консеквентно і поступово. Західньоукраїнське мистецтво, тоді під Польщею, стало відростати приблизно з 1922 року, коли саме в Галичину прибули із східніх земель молоді митці. Там у підсовєтській Україні, були вони змушені творити портрети героїзму соціялістичного реалізму.

Тут, а саме у Львові, разом з місцевими творчими одиницями, заснували Гурток Діячів Українського Мистецтва (ІГДУМ). Коли Андрієві прийшлось шукати місця в мистецькому житті, собі він знайшов при цьому ж гуртку. У пошуках свого вияву різьбою він невпинно реалізує свої задуми. Спершу працює над кількома скульптурними творами для збагачення своєї колекції з метою виставляти їх на щорічній виставці ГДУМ. У своїй невеличкій майстерні Коверко продукує якісні твори мистецтва. На місце війною зруйнованого пам'ятника Т. Шевченкові у селі Винники, вже в 1924 році ставлять новий, автором якого є молодий скульптор. „Голова дівчини", „Чотирикутник смерти", обидва твори виконані в 1926 році та інші, яскраво свідчать про засоби вміння використовувати традиції композиційних сприймань для осягнення кращих результатів у різьблених ним творах.

Особливим у творчій методі Коверка є те, що він звертається до портретизування даної особи з натури. Він не прагне осягнути в творі дешеві ефекти, а радше вкладає у кожен вдумливі характеристичні риси портретизованих. Переважна більшість робіт Коверка — різьблення в дереві. Коли Коверкові вперше прийшлось прикрасити вівтарем і іконостасом семінарську каплицю Богословської Академії у Львові, тут він вклав два роки праці (1926—27) і усю різьбарську техніку. При цій роботі учнем-помічником Коверка був Григорій Крук (1911—88), який, у біографічній довідці згадує про свого вчителя, що він йому за важку працю так добре платив, що ці гроші сам Крук навіть пересилав своїм батькам, яких тим переконував не журитись їм їхнім сином. У цьому іконостасі майстер використав народно-релігійну символіку: виноградні галузки з гронами (символ Євхаристії) легко переплітаються навколо медальйонів зірок і хрестиків, різнорослинні листочки обведені рельєфними авреолями та інші святково-церковні декорації.

Петро Холодний, старший (1876—1930), колишній міністер освіти Української Центральної Ради, виповнив іконостас з майстерно зображеними іконами. Під впливом галицької ікони Холодний тут впровадив нові для українського іконопису лінійно спрощені фігури святих Коверко засобами народних орнаментів дерев'яної різьби скомпонував і спорудив декоративно-естетичної краси іконостас. Таким способом з доброю репутацією Коверко дістався до церков.

Не міг він гірше від попереднього виготовити і наступні іконостаси та інтер'єри для церков св. Духа у Львові та в селі Соколі, бо він став правдивим майстром. Отож, Коверко, як дехто його називає — столярем і сницарем, не міг бути. До кінця 1930 року, коли приїхав до Львова Сергій Литвиненко, Коверко єдиний з українських різьбарів у Галичині працював у цей час в дерев'яній церковній різьбі. В енциклопедичних виданнях не дарма його називають різьбарем-монументалістом. Хоч він таки не був професійним скульптуром, який зумів би споруджувати пам'ятники, та все таки він є автором пам'ятників декільком визначним діячам українсь-

(Закінчення на стор. 4)

Лев Яцкевич

КРІЗЬ УЩЕЛИНУ ЖИТТЯ У НАСТУПНОМУ ТИСЯЧОЛІТТІ

У німецькому журналі „Штерн", нещодавно Венс Пекард опублікував цікаву футурологічну статтю про наше життя та досягнення технології у ЗСА на переломі 2000-их років. На його думку, у противагу всім пророцтвам та передбачуванням багатьох футурологів, не буде в тому часі ще винайдений, ні літаючий автомобіль, ні еліксир молодости. Зате стане дійсністю багато уліпшень та винаходів, у ділянці експлуатації сировин та енергії. Звичайно, Америка в 2001 році не зуміє ще розв'язати повністю своєї енерґетичної кризи, але її розв'язка буде на доброму шляху. До цього причинилася, не тільки її ощадніша енерґетична господарка, але теж розбудова нових джерел енергії, які ще 20 років тому вважалися майже екзотичними.

На Середньому Заході ЗСА, який становить джерело потужних бур, побудовано вежі, 200 метрів заввишки, метою яких ловити та магазинувати потужну енерґію електричних атмосферичних розряджень.

У прибережних смугах морів заінстальовано водні турбіни, проміром 100 метрів, для використання енергії морських хвиль та їх перетворення у електричну енергію. З гною та добрив, що їх продукували у великих кількостях годівельні ферми, видобувається метан, що править за газове пальне для обслуги великих міст. Використовується також теплову енергію нутра землі. Для цієї мети насвердлюється два тунелі навскоси, які зустрічаються у глибині, 7,000 метрів. У цій глибині температура землі дорівнюється 330 Цельзія. До одного з насвердлених тунелів унапрямлюється річкову воду, яка виходить другим тунелем назовні, у виді пари. Цю пару використовується, як погінну енергію для парових турбін, спряжених з електричними ґенераторами. В той спосіб вирощується дешеву електричну енергію, без найменшого забруднення навкілля.

Із-за нестачі деяких родів сировини, започатковано експлуатацію океанів та морів, у яких геологи вже давніше відкрили невичерпне багатство мінералів. У 2000-их роках десятки великих концернів видобуватиме з морських глибин манґан, цину, срібло та мідь, великі кількості якої відкрито нещодавно в теплих водах Червоного моря. Для прокормлення 6 більйонів жителів землі, почато на велику скалю вирощувати рослини та риби в солоноводних фармах, розташованих у прибережних смугах морів.

Популярні в наших часах автомобілі з рушіями внутрішнього згоряння та підвіззями із сталевої бляхи, зникли безслідно з американських вулиць. На їхнє місце прийшли електричні автомобілі легші, дешевші та економічніші від їх бензинових побратимів, що панували неподільно поверх 100 років на цілій нашій плянеті. У 2000-му році, так як давніше, кожна людина матиме по два-три автомобілі, один малий, небагато більший від моторового воза, який ми вживали давніше для збирання ґольфових м'ячиків. Таким автомобілем користується сьогодні майже кожна американська родина для закупу харчів у супермаркетах, відвідин знайомих в недалекому сусідстві та транспорту дітей до школи. Два більші автомобілі вживаються для далековідстаневих подорожей для цілої родини. Засяг їзди електричних автомобілів дорівнює 350 кілометрам, а їхня швидкість 100 кілометрам на годину.

Зовнішній вигляд американських міст в 2000-му році перейде велику метаморфозу. Коли до наших часів мрією кожного американця був дім-осібняк, з невеликим городом, в 2000-му році кошт такого дому буде дорівнювати одному мільйонові дол., не враховуючи високих коштів його опалення, охолодження,консервації та фантастично високих коштів податків та забезпечень. У 2000-му році наступить радикальний зворот, в напрямі побудови двох родів домів: збірних та підземних.

Замість будувати тисячі домів, з окремими дахами — у 200-их роках будуватиметься кількадесятків збірних домів — дільниць, покритих одним спільним дахом, проміром двох кілометрів й більше. Такі спільні доми, будуть не тільки набагато дешевші, але й ощадніші для опалювання і охолоджування. Родини, що не люблять збірних домів, купуватимуть доми під земні, покриті однометро-

(Закінчення на стор. 3)

Яр. Климовський

25 ЛІТ СЦЕНОГРАФОМ У МЕТРОПОЛІТАЛЬНІЙ ОПЕРІ

III

Ціхою Клеха, можна сказати досвідченого сценографа, було що, він ніколи не задовольнявся здобутим, тому безупину вчився. У вільний час ходив на лекції до знаменитих мистців, більшістю до професорів вищих мистецьких закладів незалежно чи ці лекції мали якийсь зв'язок із сценографією чи не мали. У нього була багатогранність мистецьких зацікавлень, його цікавило мистецтво в широких обрисах, головним чином світове мистецтво. Словом він прислухався до думки Леонардо да Вінчі: „Той, який узнає виключно саму практику, а немає поняття про інші знання, що в'яжуться з його родом мистецтва, є подібний до весляра, що пускається великим човном на широкі води без стерна і бусолі та ніколи не є певен куди прямує".

Очевидно впродовж довголітньої діяльности Володислава Клеха траплялися різні пригоди. Між іншим ці пригоди могли б бути прикрасою його спогадів та один момент із його праці таки кортить згадати. Одного разу, коли під час акції, що відбувалася на сцені, Клех за кулісами майже в темряві тут і там робив виправлення для наступної дії, змішуючи фарби на палітрі, він відчув, що хтось стоїть за його плечима, раптом почув півшептом запитання: „Невже ж ти дійсно бачиш кольори, бо для мене все сіре, ти мусиш мати котячий зір". Це вийшло з уст привабливої примадонни Леонтіни Прайс.

Клех упродовж 25-ти років керував сценографією 60-ти опер. Під його рукою працювало кільканадцять сценографів. Самостійно сценографічно оформив (крім уже згаданих у Санта Фе, у студії „Ворнер Брадерс", телевізійній станції Ен-Бі-Сі, на Світовій Виставці, декорації до фільмів, нюйоркського балету, для театру на воді, для оперних театрів Франції, Фінляндії, Японії) — такі опери та музкомедії: „Кармен", „Богема", „Мадам Батерфляй", „Кавалерія рустікана", „Паяци", „Весела вдовичка", „Савт Пасифік", „Савд оф м'юзік", „Камелот", „Белс ар рінгінг", „Фініан", Бай бай бирді", „Джипсі".

З великим подивом відзначуємо це, бо вже від довгого часу в Метрополітальній Опері на жаль, так водиться, що до сценічного оформлення опер запрошується світової слави мистців (для реклями, чи з протекції, щоб дати заробити комусь із „своїх мистців") з подивом тому, що все таки Клех не ліктями, а своїм талантом пробився й удостоївся самостійного сценічного оформлення в Метрополітальній Опері. Це таки не абиякий осяг. Між іншим він каже: „Я мав нагоду працювати з такими режисерами як: Франко Заффіреллі — італієць, знаний із багатьох постановок, він теж сценограф в операх і фільмах, Й. Декстер — англієць, режисер одного з передових лондонських театрів, Герберт фон Караян — австрієць — режисер і диригент, П. Понел — француз, режисер і сценограф оперних вистав і фільмів, Шенке — німець, режисер, широковідомий Ігор Стравінський, композитор, диригент, режисер, Ролланд Петтіт — француз, хореограф і режисер та чимало інших. Усі вони — каже Клех — вправді великі та мають світову славу, але вони не можуть рівнятися з могутньою силою українського генія сценічного дійства, докладніше з режисерією Володимира Блавацького, в театрі якого я мав честь працювати.

Зчаста буває, що сценограф, що здійснює сценічне оформлення „проєктодавця", прямо за голову хапається із здивування, як можна було сценографію віддати в так невідповідальні руки. В такому випадку, сценограф, що реалізує „проєктовані декорації", радиться з режисером, що з тим „фантом" зробити. Звичайно,вживається тільки сам характер почерку „проєктодавця" і згідно почерку, той, що здійснює ті т. зв. декорації якось, як кажуть, з бідою довершує діло до кінця. Є гірше, коли з таким „сценографом" приїжджає його східна жіночка, яка робить авантюри, що змінюють сценографію її чоловіка. Тоді ще є проблема, яких ужити арґументів, щоб її якось удобрухати.

• • •

У Клеха як сценографа серед інших мистецьких прикмет, могутній розмах і велика здатність відчуття. Звертає не абияку увагу на світлоповітряну перспективу, тональні переходи, видобуття суґестивности та підкреслення найсуттєвішого. Щоб осягнути максимально високий рівень, вкладає в сценічне оформлення цілого себе, тож не диво, що доходить до високої майстерности. Власне його сценічне оформлення вражає високим рівнем, як мистецьким, так технічним. Він справжній мистець у повному розумінні цього окреслення. Не даром у нього дуже багато листів з подяками від кільканадцяти театрів і балетних ансамблів, у цьому числі чимало т. зв. плаке. Національний театр Фінляндії дуже оцінив його сценографічну працю, за що дістав срібну статуетку з виґравірованою подякою.

Про Клеха писали такі особистості як: Кірі де Канава та Лючіяно Паваротті в „Ню Йорк Таймсі", підкреслюючи його „Спід, акшен енд акурасі" (швидкість, дія й акуратність).

У книжці, що її видав Американський біографічний інститут, Володислав Клех є в такому товаристві: Волтер Кронгайт, спеціяльний кореспондент „Колумбія Бродкастінг", Джозеп Барбера, телевізійний і фільмовий продуцент, Джан Кусто, океанолог-дослідник, Барбара Буш, Франціс Копола, фільмовий режисер і продуцент, Повел К. Джойн, начальник персоналу Пентаґону, Ентоні Квін, фільмовий актор, мистець, письменник та чимало інших.

(Закінчення на стор. 3)

Народ, нація, держава: українське питання в европейському вимірі

У Львові відбулася міжнародна наукова конференція, організована Львівським Університетом, Українським Вільним Університетом, Фундацією УВУ в ЗСА, Науковим Товариством ім. Т. Шевченка і юридичною фірмою „Аспі".

Українські засоби масової інформації оперативно оцінили спільну міжнародну наукову конференцію „Народ, нація, держава: українське питання у европейському вимірі" як помітну подію в політичному і культурному житті, як свідчення активного втручання наукової і творчої інтелігенції у складні процеси розбудови Української держави. Це вже другий з ряду науковий симпозіюм, організований спільно Львівським університетом, Українським Вільним Університетом (Мюнхен, Німеччина), Фундацією УВУ в ЗСА, Науковим Товариством ім. Т. Шевченка. Цього року до організаційних питань долучилася і юридична фірма „Аспі". Всі мали цілком конкретну мету — об'єднати наукові сили України та української діяспори у справі оцінки та осмислення розвитку політичного, економічного та культурного життя у надзвичайно складний для молодої держави період, коли закладається фундамент на майбутнє, виходячи з перипетій історичного минулого, коли дуже дочасним є саме наукова прогноза українських шляхів розвитку.

Місце проведення конференції — Львівський університет. Саме тут з ініціятиви Координаційного центру, який вже другий рік діє як об'єднуюча ланка між Україною і УВУ, визначалися напрями майбутньої праці. Ініціятиву всіляко підтримувало Міністерство освіти України, з яким УВУ теж має укладений договір про співробітництво з 12 листопада 1992 року. Тому цілком природно, що керівництво Міністерства в імені першого заступника міністра проф. Анатолія Погрібного надіслало урядову вітальну телеграму учасникам форуму з побажаннями високої результативности на благо зміцнення духовного потенціялу незалежної української держави. Її прочитав головуючий на ранковому пленарному засіданні проректор Анатолій Карась (Львівський університет). З відповідним вітальним словом до конференції звернувся і ректор УВУ проф. д-р Петро Ґой, який тепер перебуває у ЗСА.

Проблематика конференції привернула увагу керівництва Львова і Львівської области. Учасників вітали перший заступник представника Президента України у Львівській області Юрій Зима та голова Львівської міської державної адміністрації Василь Шпіцер. Останній промовець, до речі, підкреслив:

„Україну будують українці. Так, бо це наше призначення. Проте не лише ми будуємо свою державу, а й світ, у поле якого ми вступили як вільні люди із щирим наміром до партнерства, співробітництва. Ми зобов'язані заявити про себе світові, культурна карта якого ще досі не має місця для України. Наша ізольованість від світу і дипломатична, й інформаційна є дуже небезпечною для нашого розвитку, і духовного, і культурного, і економічного. Ми не можемо сподіватися, що достатньо відроджувати нашу державу у містах і селах України, бо знаємо, що таке ж завдання слід виконувати у наукових осередках, бібліотеках, з допомогою дипломатичних служб і т. д."

Конференцію прийшли привітати і брати в ній участь багато відомих в Україні людей. Від письменників до учасників звернувся головний редактор журналу „Дзвін" Роман Федорів, голова НТШ академік Олег Романів. Коротким але змістовним було вітання фінансового директора Фундації УВУ в ЗСА д-ра Ярослава Моцюка. З доповіддю-привітанням виступив професор Українського Вільного Університету, заступник голови Фундації УВУ в ЗСА д-р Василь Лучків. Він торкнувся надзвичайно актуальної нині проблеми з огляду на поглиблення співробітництва — творення Бібліотек та Архівів української діяспори в університетах України. Такий заклад вже практично діє у Львові. Підкресливши особисту ініціятиву двох ректорів — проф. Петра Ґоя та проф. Івана Вакарчука, доповідач наголосив, що започатковане ними діло вже має і буде мати гарне продовження і практичне втілення. На це є добра воля багатьох українців вільного світу і надійний чесний посередник в імені Фундації УВУ в ЗСА.

Далі пленарне засідання провадилося почергово з членом організаційного комітету конференції, завідуючим катедрою української літератури Тарасом Салигою. Присутні вислухали низку провідних доповідей, а серед них доктора філософії, колишнього багаторічного політв'язня-шістдесятника Євгена Сверстюка „Українська література і християнська традиція", декана факультету права і суспільно-економічних наук УВУ, проф. д-ра Зиновія Соколюка „Засади теорії самоврядування", голови НТШ у Львові академіка Олега Романіва „Економічні аспекти розбудови української державности", завідуючого катедрою історії зарубіжної преси Львівського університету Йосипа Лося „Національна ідея і преса", професора УВУ Юрія Бачі (Пряшів, Словаччина) „Національні меншини — проблема сучасности і небезпека завтрашнього дня", доцента УВУ, доктора філологічних наук Миколи Мушинки (Пряшів, Словаччина) „Українська студія пластичного мистецтва в Празі та її місце в розвитку модерного українського мистецтва (1923—1952)", народного депутата України доктора історичних наук Степана Павлюка „Етногенеза українського народу: стратиграфія етногенетичних процесів", професора УВУ, завідуючого катедрою економіки України Львівського університету Степана Злупка „Теоретичні основи моделювання української економічної перспективи". Доповіді пленарної частини конференції, яка проходила в кращих залях Львівського університету — Актовій та Дзеркальній, не дають повного уявлення про тематику порушених проблем під час секційних засідань, що відбувалися наступного дня. Працювали такі секції: „Наукові і духовно-культурні надбання української діяспори", „Філософія та культурологія у перспективі національно-духовного відродження України", „Економічна та правнича думка в перспективі українського державотворення", з правничою та економічною підсекціями. В кожній із секцій виступило по 35—40 вчених з різним досвідом наукової праці, але всі без винятку із щирим бажанням внести свій вклад у відродження України. Цікавими були доповіді досвідченого вченого-історика з Мюнхену Дмитра Злепка „Виникнення українського питання в Німеччині (1895—1914 pp.)", початкуючого науковця-економіста Степана Голубки зі Львова „Творча спадщина М. Балудянського у контексті нових парадигм української економічної науки". Всюди панували наукова зацікавленість та дух дискусії, полеміки, про що доповідали наступного дня під час заключного пленарного засідання керівники секцій і звичайні учасники конференції. Кожен з них бажав, щоб наступні наукові форуми були ще більш доцільними і дочасними. Зрештою спільно домовлено про те, щоб конференції на тему „Народ, нація, держава: українське питання в европейському вимірі" були періодичними і відбувалися раз у два-три роки. Підкреслювалося, що доповіді не були позначені традиційним негативним спадком минулого, а були націлені на пошук конструктивних пропозицій, ідей, які б сприяли входженню української нації, народу, держави в контекст цивілізованої Европи. На заключному засіданні промовляли доцент Михайло Гнатюк, професор Марія Кашуба, доцент Володимир Бадяк, професор Зиновій Соколюк, професор Степан Злупко, доцент Петро Якобчук, професор Степан Стойко, професор Михайло Костицький, професор Іван Цехмістро, професор Володимир Здоровега, доцент Богдан Гудь, доктор Євген Сверстюк, доцент Тарас Салига, доцент Анатолій Карась, доктор Микола Мушинка. Всі вони узагальнили попередні розмови в секціях і наголосили на цьому, *що українська держава*, сповідуючи ідеали права людини, особи, демократію повинна розвиватися як держава національна, *держава українців, охоплюючи* її національні меншини. Інших перспектив для неї нема. Всі держави, насамперед европейські, будувалися на засадах національного самоусвідомлення і менталітету. Цей шлях, хоча і з великим запізненням, маємо пройти і ми, українці. Тому всякі заяви про небезпеку для людства з боку українського націоналізму, що завбачливо утотожнюється з фашизмом, є абсурдними, провокаційними. Вони ставлять за мету взагалі недопустити існування української держави. Дивує, що демократичний Захід майже не реагує на великоросійський імперський шовінізм, який з кожним днем зміцнює свої позиції.

Всі думки і пропозиції доручено узагальнити і опублікувати організаційному комітетові. Це саме стосується і матеріялів конференції, які заслуговують на окреме видання. Міжнародна конференція це цікаві, корисні зустрічі та домовлености в кулюарах, це нові знайомства і дальші спільні наукові дослідження.

Організатори форуму подбали про відпочинок і спільний бенкет для представників міст України (Києва, Харкова, Дніпропетровська, Ужгорода, Львова тощо), чужинецьких представників, про екскурсії в околиці Львова. Значна частина учасників конференції познайомилася з фондом Бібліотеки та Архіву української діяспори у Львівському університеті. Там же побували представники Фундації УВУ в ЗСА проф. Василь Лучків та д-р Ярослав Моцюк, які провадили розмови з керівництвом університету про дальшу співпрацю. Львів завдячує Фундації УВУ та численним її прихильникам у ЗСА, Канаді, Австралії, Англії, Південній Америці, Німеччині за сприяння і неоціненну допомогу. До речі, в час роботи конференції в музеї історії Львівського університету відкрито виставку видань української діяспори (УВУ, НТШ, УККА та інших інтелектуальних центрів). Її вже відвідали сотні людей, в тому числі заступник міністра культури України Володимир Кампо, який брав участь у роботі міжнародного форуму. Міжнародна конференція — це також концерти камерної музики в перервах між працею. Її позитивні наслідки ще належить осмислити, але вже нині зрозуміло, що мету, яку ставили перед собою два університети — Львівський та Український Вільний, НТШ, Фундація УВУ в ЗСА та фірма „Аспі" у справі об'єднання наукових сил для блага України — досягнуто.

Михайло Присяжний
м. Львів

Крізь...

(Закінчення зі стор. 2)

вою верствою землі. Такі доми не треба буде огрівати, охолоджувати, малювати та направляти. Кусок землі над таким домом можна буде використати, як городець на вирощування городин. Або ще краще, як колектор соняшної енергії.

Але найбільш радикальні зміни зайдуть внутрі мешкальних домів, серце яких становитиме двонапрямна телевізія та двобічний телефон. Телевізія становитиме зв'язок із світом, кіном, біржею, кінними перегонами, виборами та викладами в університеті. Відеотелефон — становитиме безпосередню сполуку та контакт з урядом здоров'я та лікарем, який зможе на відстань перевірювати стан здоров'я пацієнтів та, при допомозі комп'ютера, ставити діягнози їхніх недуг.

У висліді, біологічної революції та медичного поступу в останніх 25 роках буде продовжене на багато років життя людей. І, саме, їхню довговічність становитиме в двотисячних роках одну з найбільш вагомих соціяльних проблем. Середній вік жінки в 2000-их роках, замість доцьогочасних 79 років, становитиме 94 роки, чоловіків, замість 72 років — 86 років. Згідно із статистикою, два мільйони американців стануть сторічниками. Соціяльну емеритуру тих всіх старих людей мусять оплачувати працюючі із своїх податків, що дорівнюватимуть, середньо, 25 відс. їх платні.

Багато людей боятиметься, що такий довгий вік нашого життя матиме великий вплив на зміни політичного підсоння у ЗСА, в консервативному напрямі. Не виключено, що контроверсійні наслідки біологічної революції витиснуть також свій слід на методах та засобах навчання в школах, в яких вживатиметься медикаментів для збільшення видайности мозків шкільних дітей. Аналогічні медикаменти стосуватиме також шкільний фармаколог для присмирення істеричних та надто рухливих дітей. Він стежитиме також за тим, щоб учні отримували в час потрібні хемічні речовини, що впливатимуть на розвиток їх росту, способу думання та розвитку математичних чи мистецьких здібностей.

„Не знаю чи я особисто доживу до 2001 року, — пише автор згаданої статті, — *щоб побачити чи мої* футорологічні прогнози сповнилися. Хоч не слід при тому забувати, що нам усім вдалося, так би мовити, проковзнутися крізь невід великої катастрофи 80-их років і, всім нам здається, що наше життя стало більш цивілізоване та менш матеріялістичне, *але щораз більша* дегуманізація нашого життя, головно в біологічному аспекті, заставляє нас до застанови чи ті всі великі досягнення нашої „цивілізації в майбутньому не становлять, радше її зворотy".

25 літ сценографом у...

(Закінчення зі стор. 2)

Володислав Клех, працюючи в Метрополітальній Опері, пізніше вже, як пенсіонер, залюбки оформлював спектаклі Студії Мистецького слова під керівництвом Л. Крушельницької, такі як „Ярослав Мудрий" та інші, як рівно ж оформлював спектаклі Театральної Студії Молоді під керівництвом В. Шашаровського, серед інших „Княгиню Ольгу".

Між іншим, коли Студія Мистецького Слова була з гостинними виступами в Україні, В. Клех поїхав з нею та став Студії у великій пригоді, відвідавши водночас рідні сторони.

Працюючи як сценограф для молодечих українських театральних ансамблів, оцього нарибку нашого акторства не на своїй землі, слід спеціяльно відмітити, як почуття його громадської повинности.

• • •

20-го листопада 1992 року Володислава Клеха запросили стати членом World Institute of Achievemect (Світовий Інститут Досягнень). Ось фраґмент цього запрошення:

Дорогий Маестро Клех,

Ваші досягнення є добре знані, сповнені респекту та гідні міжнародного визнання. Тому я запрошую Вас заслужено стати членом нашого Інституту. Я хочу заакцентувати важливість залученої аплікації, бо членство дістається порядком запрошення. Я радий був би передати Вам офіційні документи.

Підписав Дж. М. Еванс, екзекутивний директор.

Мистець Володимир Клех може навіть повністю не освідомлює, що він був першим українцем-сценографом Метрополітальної Опери, чим не тільки собі, але й нам, українцям, приніс славу.

Скажу на марґінесі, що довго забрало мені часу, щоб Клеха переконати, що слід його працю сценографа в найславнішому в світі оперному театрі закріпити друком, щоб, як кажуть, козацька слава не пропала.

Клех готує оформлення до „Бориса Ґодунова"

На Союзівці...

(Закінчення зі стор. 1)

Створений в 1962 році, хор „Прометей" здобув собі репутацію одного з найкращих хорів української діяспори. За 32 роки існування концерти хору відбувалися в багатьох відомих залях Америки і Канади, включаючи Карнегі Голл і Тавн Голл в Ню Йорку, залю Музичної Академії Філядельфії, Кеннеді Центр та Констітушн Голл у Вашінгтоні, Д.К., Саль Клод Шампань в Монтреалі, Рей Томпсон Голл в Торонто. „Прометей" відбув дві широкі тури по Европі, — в Англії, Франції, Німеччині Голляндії і Швайцарії, де брав участь у Міжнародному хоровому фестивалі.

Диригент і мистецький керівник хору, Андрій Бриттан є також концертуючим скрипалем. Як диригент він виступав з багатьма симфонічними оркестрами та оркестрами оперових театрів по ЗСА, Европі та Україні. Як скрипаль, він є переможцем конкурсу за нагороду імені Пабла Казальса при Мангеттен Скул оф Мюзік, викладав в Університетах Нотр Даму, Стейтових Університетах Мемфісу та Канзасу, а в надходячому навчальному році викладатиме диригування в Мангеттен Скул оф Мюзік.

У вищезгаданому концерті наступної суботи хор виконає твори Лисенка, Гайворонського та українські народні пісні в обробці Г. Майбороди та інших композиторів; партія фортепіяно — Ірина Пелех-Зварич та Леся Руда. Адріян Бриттан також виступить як скрипаль, виконуючи твори Лисенка, Моцарта і Массне; партія фортепіяно — Ірина Пелех-Зварич. Конферансьє концерту буде Мар'янка Гаврилюк.

Після концерту відбудеться забава, гратиме оркестра „Буря" з Торонто.

Для тих, хто цікавиться конкурсом вибору Міс Союзівки '94, нагадуємо, що кандидувати можуть неодружені дівчата віком від 17-ти років, які є членами Українського Народного Союзу. Ті, хто кандидував у попередніх роках і здобув перше, друге або третє місце, повторно кандидувати не можуть. Нагороди: І-ша — 500 дол. і тиждень вакацій на Союзівці, ІІ-га — тиждень вакацій і ІІІ-тя — один вікенд вакацій. Вибір „Міс" розпочнеться о год. 11:30 вечора. Ним провадитиме Аня Дидик-Петренко. Опівночі цьогорічна Міс Мар'янка Гаврилюк передасть корону новій переможниці, яка урядуватиме в рік 100-ліття Українського Народного Союзу.

З глибоким жалем повідомляємо,
що у вівторок 17-го серпня 1993 року після тяжкої недуги
відійшов від нас БАТЬКО, МУЖ І ДІДО

бл. п.

ІВАН ФУРЧАК

ПАНАХИДА відбудеться в четвер 19-го серпня о год. 7 веч. в Yonkers Funeral Home.

ПОХОРОН в п'ятницю 20-го серпня на католицькому цвинтарі Св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

Залишені в глибокому смутку:
дружину — НАДІЮ ФУРЧАК
доньку — ЛЮБУ БУРЧАК
внука — АНДРІЯ БУРЧАКА
внучку — ХРИСТИНУ БОЙКО з чоловіком
кузина — ПЕТРА ФУРЧАКА з родиною
близьку і дальшу родину в Америці та Україні.

Ділимося сумною вісткою,
що у вівторок 17-го серпня 1993 р. по довгій і важкій недузі
відійшов у вічність на 85-му році життя
наш найдорожчий
БАТЬКО, БРАТ, ДІДО, СТРИЙКО І ШВАҐЕР

бл. п.

ОСТАП САВЧИНСЬКИЙ

Член Пласту, загону „Червона Калина", колишній член ОУН, редактор журналу „Квітучі береги".

Похоронні відправи:

ПАНАХИДИ — в четвер 19-го і п'ятницю 20-го серпня о год. 7:30 в похоронному заведенні Петра Яреми 129 Схід 7-ма вул. в Ню Йорку.

ПОХОРОН — субота 21-го серпня год. 9:30 рано з церкви св. Юра в Ню Йорку, а опісля на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Залишені в глибокому смутку:
син — ЛЕВКО з родиною
брат — БОГДАН з дружиною ОЛЬГОЮ
братаниці — ЗІРКА РУДИК зі синами
— ОКСАНА ВЛОХ з родиною
— ДАРІЯ ВИСОЦЬКА з родиною
— ТЕОДОРА ЛАТИК з родиною
сестрінка — ТЕТЯНА ФЕДЬКІВ з родиною
братові — ІВАННА КЛИМ з мужем ЯРОСЛАВОМ
— ЯРОСЛАВА САВЧИНСЬКА з родиною
двоюрідний брат — ЯРОСЛАВ ЦЮК з родиною
шваґер — ІГОР ГУМЕНЮК з родиною

Особи які бажали б скласти свій скромний дарунок в пам'ять покійного просимо замість квітів скласти пожертву на Пласт в Стрию — західна Україна.

РОДИНА

А. Коверкові...

(Закінчення зі стор. 2)

кої культури. Зрешту, йому не було й потреби братися за ці проблеми, бо роботи в нього не бракувало. Монумент — пам'ятник Митрополита Андрея Шептицького, висоти 370 см, який виконав Коверко є доказом, що до нього зверталось із замовленням.

9-го жовтня 1932 року у парку Духовної Академії ректор д-р Йосиф Сліпий відслонив цю однофіґурну скульптуру виготовлену в камені. Вона є першим такого роду монументом у Львові, в якій Митрополита схоплено бездоганно із стилевим напрямком декоративного реалізму. У наступних 30-их роках Коверко виготовив бюсти і портретні рельєфи І. Франка, І. Свєнціцького, І. Труша, О. Новаківського та інших. У них підкреслений психологізм і виразність пластичних форм. Це дійсно незрівняні твори різьби в дереві.

Як і С. Литвиненко, так і Коверко, один поруч одного, мали повні руки роботи із замовленнями. Якщо перший з них виконував композиційні проєкти І. Франка, В. Пачовського і героям у Базарі, Яворові та де інде, то не менше виконував подібні роботи і Коверко. Одна з його дуже вдалих праць на Личаківському цвинтарі є могила з нагробником Ярослава Гординського — батька Святослава. У цей же самий час майстер виконує різьбарські праці до Ватикану і в Америку. Два роки підряд, перед 950-літтям хрещення України, Коверко відновлював храм св. Юра.

У своїй майстерні, біля двірця Підзамче, він знаходив час і для педагогічного виховання своїх послідовників. Один з учнів Коверка, Євген Дзиндра, після Другої світової війни, часто виставляв свої праці в Німеччині та в Ню Йорку, а інші його студенти виставляли свої твори в паризьких ґалеріях. Одного разу в робітні Коверка вчилося, а згодом і працювало 12 осіб. Якщо простежити хід і ріст творчого процесу бачимо, як Коверко поступово в кожну із наступної скульптури намагався вкласти все те, що повинен був. Вносячи поправки до наступної фіґури чи будь-якого твору взагалі, робив його досконалішим від попереднього. Працею над моделюванням облич у багатьох скульптурах, він їх помітніше опрацьовував.

Беручи участь у виставках Асоціяції незалежних Українських Мистців (АНУМ) з 1931 року, яка пропаґувала серед своїх членів, бути сучасним, Коверко себе завше гідно репрезентував. Усе новий інтерес тягнув до наполегливої творчої роботи майстра, яка завдавала йому не абиякі результати. Прикладів тут годі назвати. Мистецтво різного роду Коверко завше практикував серйозно. Його роботи під час Другої світової війни з'являлися на виставках в Києві і Москві. Вони, передусім, відзначилися цікавою різьбарською мовою та завше реалістичними прикметами трактованого завдання й образу.

На загальному фоні мистецької культури з досягненнями, які залишив після смерти А. Коверко, стали запорукою дальшого розвитку різьбарської дерев'яної скульптури в Україні. Хоч він помер осамітнений, дуже несподівано в 1967 році в Кишеневі, де жила окремо його дочка, його творчість залишилася невмирущою.

„ВЕСЕЛКУ" — В КОЖНУ УКРАЇНСЬКУ РОДИНУ! ЗДІЙСНІМО ЦЕ ГАСЛО СВОЄЮ ВЧАСНОЮ ПЕРЕДПЛАТОЮ НА ДИТЯЧИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЖУРНАЛ, ЯКИЙ ВИХОДИТЬ В АМЕРИЦІ І ЯКИЙ НАСТУПНОГО РОКУ ВІДЗНАЧАТИМЕ 40-РІЧЧЯ СВОГО ІСНУВАННЯ!

Річні збори професорської колеґії УВУ

Відбулися звичайні річні збори професорської колеґії Українського Вільного Університету, на яких було обговорено та схвалено річні звіти і вибрано передбачені Статутом академічні органи. На збори приїхали професори УВУ з Німеччини і Франції, Англії і Канади, ЗСА і Словаччини, а також з України. Учасники зборів слухали звіти ректора УВУ проф. д-ра Петра Ґоя та проректора проф. д-ра Б.-Т. Цюцюри. У звітній доповіді проф. д-ра Петра Ґоя окреслено широку панораму здобутків та проблем вищої школи української діяспори, починаючи із серпня минулого року, підкреслювалося, що університет сьогодні в пошуку нової концепції діяльности, яка потребує концентрації зусиль всього колективу, а також те, що важливими є нині зв'язки УВУ з Україною, особливо з Міністерством освіти України.

Звітували також декани: філософічного факультету — проф. д-р Григорій Васькович та факультету права і суспільно-економічних наук проф. д-р Зиновій Соколюк. Після того як було прослухано звіти педагогічного інституту (директор О. Кисілевська-Ткач), про видавничу діяльність (проф. д-р Григорій Васькович), про фінансову ситуацію (головний секретар мгр Володимир Леник), інформаційні звідомлення делеґатур, фундацій і Товариства приятелів УВУ, а також звіт контрольної комісії, розпочалася дискусія. В ній взяла участь більшість учасників зборів професорської колеґії УВУ. Цінні пропозиції, принципові оцінки та стурбованість про майбутнє УВУ звучали у виступах професорів Аркадія Жуковського, Дмитра Штогрина, Кирила Митровича, Володимира Косика, Петра Цимбалістого, Леоніда Рудницького, Мирослава Лабуньки, Петра Біланюка, Олекси Вінтоняка та інших промовців. Вони, зокрема, говорили про необхідність впровадження нових підходів до наукової та видавничої діяльности, зміцнення зв'язків з Україною, організацію безперервного навчання.

У зборах взяли участь і виступили гості — перший заступник Міністра освіти України проф. д-р Анатолій Погрібний та Генеральний консул України в Мюнхені д-р Анатолій Пономаренко. Вони високо оцінили працю адміністрації та професорсько-викладацького складу УВУ протягом останнього року.

Відбулися вибори ректора УВУ. У висліді таємного голосування ним став проф. д-р Роман Дражньовський, недавній голова делеґатури УВУ у ЗСА, професор географії університету Стейту Висконзон — Мілвокі (ЗСА), куратор колекцій Американської Географічної асоціяції і редактор сучасних географічних видань.

Проректором, згідно із Статутом УВУ, став колишній ректор, голова Фундації УВУ в ЗСА проф. д-р Петро Ґой.

Підтверджено також повноваження контрольної комісії та університетського суду.

На обидвох факультетах відбулися також річні збори професорських колеґій. Заслухано та обговорено звіти деканів, обрано керівництво. Деканом філософічного факультету став проф. д-р Мирослав Лабунька, продеканом проф. д-р Григорій Васькович. Ще на один рік виявлено довір'я деканові факультету права і суспільно-економічних наук проф. д-рові Зиновію Соколюкові, продекана переобрано — посаду перебрав проф. д-р Омелян Кушпета.

• • •

У зв'язку із зичливим, багатостороннім розвитком дружніх відносин між об'єднаною Німеччиною та незалежною Україною — визначаються нові шляхи в діяльності Українського Вільного Університету. Зокрема, дочасним було рішення Сенату УВУ щодо долі інституту дослідів національних проблем УВУ. Виходячи з потреб сьогоднішнього часу, його переорганізована в Дослідний інститут німецько-українських відносин.

Очолив нову інституцію Українського Вільного Університету декан факультету права і суспільно-економічних наук проф. д-р Зиновій Соколюк.

Секретаріят УВУ

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

ТЕНІСОВІ та ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ на СОЮЗІВЦІ

в днях від 3-го до 6-го вересня 1993 року
(LABOR DAY WEEKEND)

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

ЗА ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ на РІК 1993

і за чаші

УНСоюзу, Союзівки, Свободи, (в тому пропам'ятна чаша інж. Б. Рака, д-ра В. Гука, Я. Рубля і д-ра П. Харука), Українського Тижневика і п-ні Марії Душник

та грошові нагороди
в поодинокій грі:

ЖІНОК І ЖІНОК (35 р. і вище), ЧОЛОВІКІВ, мол., СЕНЬЙОРІВ (35-44), СЕНЬЙОРІВ (45 і 55), ЮНАЧОК, ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 і нижче р.).

Зголошення до змагань враз із вписовим по $15.00 приймає

MR. GEORGE SAWCHAK
7828 Frontenac, Philadelphia, Pa. 19111

до 26-го серпня 1993 р. Зголошення одержані після 26-го серпня не будуть взяті до уваги турніровою комісією

ТУРНІРОВА КОМІСІЯ:

Ю. Савчак, Р. Ракочий, ст., З. Снилик, Ю. Попель.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

П'ятниця, 3-го вересня — год. 1-ша по пол. на Союзівці елімінаційна рунда чоловіків. Змагуни, які мусять змагатися в цій рунді одержать окремі повідомлення від проводу турніру **до суботи, 28-го серпня.**

Субота, 4-го вересня — год. 8:30 ранку на Союзівці чоловіки і сеньйори 35 р. і 45 р.;
год. 1-ша — юнаки, юначки і жінки,
год. 3-тя — сеньйори 55 р.

Час та місце дальших змагань назначить провідник змагань Ю. Савчак.

Змагуни групи чоловіків, вильосовані до елімінаційної рунди на *п'ятницю, які не зможуть приїхати в цей день,* як рівнож ті, що відпадуть в елімінаційних, можуть змагатися в в групі переможених.

З уваги на короткий час турніру та велике число учасників, змагуни можуть голоситись тільки до одної конкуренції, яку зазначать точно на реєстраційнім листку.

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки), яких Т-ва є членами УСЦАК

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ

Просимо витяти та вислати разом з оплатою $15.00
(Зголошення без вписового не приймається)

1. Ім'я і прізвище ....
2. Адреса (по-англійськи) ....
3. Телефон ....
4. Дата народження ....
5. Конкуренція та група в якій змагун хоче брати участь ....
6. Клюбова приналежність

Чеки виставляти на: KLK, American Ukrainian Sports Club

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

Субота, 4-го вересня, о год. 10:30 вранці
Вправи — год. 9-та вранці

за ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШЕНСТВА УСЦАК та ТРОФЕЇ І НАГОРОДИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ у слідуючих конкуренціях для дівчат і хлопців:

Хлопці/Мужчини — **Дівчата/Жінки**

ІНДИВІДУАЛЬНІ

Число конкуренції	Вік		Вік	Число конкуренції
1	13/14	100 м змінний	13/14	2
3	15 і вище	100 м змінний	15 і вище	4
5	10 і нижче	25 м довільний	10 і нижче	6
7	11/12	25 м довільний	11/12	8
9	13/14	50 м довільний	13/14	10
11	15 і вище	50 м довільний	15 і вище	12
13	10 і нижче	50 м довільний	10 і нижче	14
15	11/12	50 м довільний	11/12	16
17	13/14	50 м горілиць	13/14	18
19	15 і вище	50 м горілиць	15 і вище	20
21	10 і нижче	25 м горілиць	10 і нижче	22
23	11/12	25 м горілиць	11/12	24
25	13/14	50 м грудний	13/14	26
27	15 і вище	50 м грудний	15 і вище	28
29	10 і нижче	25 м грудний	10 і нижче	30
31	11/12	25 м грудний	11/12	32
33	13/14	100 м довільний	13/14	34
35	15 і вище	100 м довільний	15 і вище	36
37	10 і нижче	25 м метелик	10 і нижче	38
39	11/12	25 м метелик	11/12	40
41	13/14	50 м метелик	13/14	42
43	15 і вище	50 м метелик	15 і вище	44
		ҐІНЦІ		
45	10 і нижче	4 x 25 м довільний	10 і нижче	46
47	11/12	4 x 25 м довільний	11/12	48
49	13/14	4 x 50 м довільний	13/14	50
51	15 і вище	4 x 50 м змінний	15 і вище	52

Змагуни (-ки) можуть брати участь в трьох індивідуальних конкуренціях і один раз в ґінцях. Ґінці будуть устійнені клюбовими тренерами або представниками.

РЕЧЕНЕЦЬ ЗГОЛОШЕННЯ **до 26-го серпня 1993 року.** Реєстрації над басейном НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ. Вписове виносить 5 дол. від змагуна (-ки)

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ

Ім'я прізвище (по-англійськи)

(по-українськи)

Адреса

Зіп Ковд

Телефон ( ) Вік

Хлопець Дівчина

Клюб/Молодеча організація

Конкуренція ...... Час
Конкуренція ...... Час
Конкуренція ...... Час

Просимо вислати карту зголошення разом з вписовим (чек виписаний на "Ukrainian Sports Federation") до

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ", ПЛАСТ І НЕПРИНАЛЕЖНІ
Maria Bokalo, 742 Linden Avenue, Rahway, N.J. 07065
(908) 382-2223

„ТРИЗУБ"
Taras Midzak, 1135 Mill Creek Road, Southampton, PA 18966
(215) Аьы-щэ9ъ

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
Olena Halkowjcz, 94 Fycke Lane, Teaneck, N.J. 07666
(201) 692-1471